

5. apr. 1974

FAKTA

Dato:

5. apr. 1974

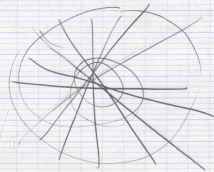
Sidetæl:

Notes 74 bd 1 s. 86-91

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Mit egentlige kunstneriske
problem er stadig: hvad
skal jeg lave?
Skal jeg male billeder? Skal
jeg lave collage-montager
- objekter. Skal jeg arbejde
med rum - eller rene vægge?
Skal jeg fotografere? Skal
jeg skrive? Jo, men kan
Hvordan kan jeg komme til
være en ting at sige:
GØR DET ALTSAMMEN.

Paris 5-4-74.

Det dårlige forhold
mellem Bodil og mig påvir-
ker mig meget, jeg ville gerne
finde ud af om det kan
blive bedre, om jeg selv
kan gøre noget for det og
så den bedring indbringer.
Det kræver at man prøver
at anbringe et helt realistisk
synspunkt. Dette nytter
i loka man renser op hvor-
dan man ~~gør~~ kan
ønske dette forhold skulle
være - man må se det som
det er.
Hvordan er det så?
Vi tin liker os begge mere og
mere inde i os selv og
derfor ude på hinanden, fordi
ethvert for sig på et

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

fulde Sammen om forbehold
allid under i opsigte be-
-trojelser - hvor sagt munt-
-ligneri. Der opstod saledes
en belejnings Litskand og imul-
-lem hvor ingen af partene
vil give sig men stoffet op-
-ret holder belejningen. Vi
Synes op sig at den ene
Behandler den anden
dertil. Jg sigs Lit Bødel
g hun sigs til mig. Hvis
den bare gure var siden
g siden. Sa ville det tale
g mig med bedre - man hør
g skal give det første Skædd?
Der er sigi signd for os
besse for man man is
i hke lin biter og inde i
hvor ~~sig~~ ~~sig~~ ~~sig~~ ~~sig~~
med gni - selv med biden -
-hed? Jg hvor det. Jg

forlangt, forvante eller ginstar
ar Bødelit skal acceptere
mig som Jg er - g hun
forlangt - det samme af mig.
Det er betalt på den måde
Nemmer is ingen vege.
Sel Jg mig er spærret -
-modet meget analt. Hun
Jg acceptere Bødelit som
hun er - helt g holdent
- med alt ved g kunde der
i m bær mig? Jg skal
selv følge i biter gure det
med den brug kunne at
hvis Jg acceptere kunde
helt g holdent Si acceptere
hun g også mig helt g ful-
-dant, for det gure hun
samt signd sig i hke. Vi -
- Jg skal acceptere kunde
helt uden brug kunne eller

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

forbehold - og jeg stiel som-
-tidig være helt tilfreds
om hun accepterer mig.
Helt problemet - konflikten
byr i at ingen af os
kæde uden forbehold kun
accepterer den anden.
Hvorfor hun B ikke ak-
-cepterer Bertil som hun
er? Fyrd og fem mest
fordi jeg måske har vis-
-hed for at hun ikke
accepterer mig - ja at hun
ikke bryder sig ret meget
om mig. (Trods alt har
hun jo været som man
med mig i over 18 år).
Da B måske af hensyn
at blive accepteret
af verden (ja vist jo f.eks.
af denne grund så gerne
være berømt) fordi jeg ikke
kun accepterer mig selv,
så opstår der naturligvis
aggressioner når B mærker
at det menneske B har
den mest intime kontakt
med ikke accepterer mig.
Disse aggressioner giver sig
udslag i en næsten sags-
-løs jagt på gjenbød og for-
der menneske lægn på den-
-ne mangler jo accept.
Jeg synes Bertil accepterer
B alle urimelig højt på
f. eks. Søren og Troels side,
og på mange andre men-
-neskers - og derfor er der
venskabeligt forlige mig med
den tanke at hun ikke
kun opføre det som me over-
-for mig - B gør udenom
den verdens for mig det g, et

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

det kan kun altså ikke.
Det synes jeg er uerime-
ligt, men der er intet
at gøre ved det, med-
mindre jeg vil opgive
forholdet.
Mange af vores venfliter
består i at den ene har
lyst til noget som den
anden ikke har lyst
til.
Jeg for mit vedkommende
jager i sådanne situationer
en hævning af at
løse - jeg har ikke lyst
til det forklare Bortil kom-
mer ned, men på den
anden side vil jeg jo gerne
have at hun synes jeg er
en sød fyr, så de gamle
jeg fejrer mig efter hendes
lyst, kommer der kun
et mindre drame ud af det.
Jeg kan nemt i alle år
det kommer til stoppet
sløjde at jeg gør noget
mod min lyst & vil jeg
jeg vil gerne at hun skal
synes om mig, men på
mine betingelser. Og da
ved hvor uopgørelse
Jeg bliver ved i alle år
og ind på Bortil forklare
for jeg simpelthen ikke
være ved at jeg ikke har
en stid lyst til at gå
ind på det.
Jeg kan ikke tale hun
Johanne står for det er jeg
et naturligt forklare det
piv at hun ikke accept-
terer mig - og det er jo
der jeg ønsker.
Man må dog også stille

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Spørgsmål: Er det muligt
-lyst at leve som man ikke
med et menneske der ikke
accepterer en?
Hvis man kunne leve som
-men med et andet men-
-neske for at blive accept-
-eret er der noget galt
med en - så er det godt
man forøver noget af
der andet menneske som
man ikke selv kan op-
-fylde. Så bringer man jo
si i pelt hen det andet
menneske som en slags
krykke for ens egen uselv-
-stændighed, så må der
man og med krav om
at dette menneske skal
give en alt det som
man ikke selv har for-
-muel ~~at~~ ved egen kraft

at nu frem til. Jo der
der man kender sig selv
er en meget tydelig egoistisk
uffere fordi den bygger på
en helt dimensionløs
accept af mennesken (og
det er jo også derfor den
ikke kan holde op for
livets realiteter) at det
under menneske opfylder
ens egoistiske ønsker og be-
-ger - man får hvad
man vil have af det
under menneske og derfor
elsker man det, man elsker
ikke dette andet menneske
i sig selv som der er i sig
selv som individ, det
man elsker er sit eget
og genspejles i det andet
menneske. Derfor er det
at man ikke skal elske

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

et menneske, et bestand
individ, men alle men-
-nesker i og navn de to ene.
Det kan man kun opnå
-nem først hvis man elsker
man elsker uden forbehold
uden tvivl som de
er - uden første om at
andre dem gøre dem
"bedre" - og som de
gamle hantler siger den
der elsker for at få
noget til gælden kan
ikke elske.
Så for at vende tilbage
til Bodels og min kon-
-flikt så sig den ene
af alone, det er: enten
så er jeg akcepter Bodel
som han er - uden at
tænke på om han er

"ny" eller "forladt" eller også
må jeg lade ham være
i fred. Det spørgsmål er
må stille mig selv for:
Kan jeg det?
Svaret af ham er udelukkende
af sig selv. Så er det
kan man være at blive
akcepteret, at jeg fylder mig
som et selvstændigt men-
-neske i den forstand at
jeg er den der er uden
hans syn på hvad nogen
anden mener, at jeg har
er landet at mig ikke være,
og simpelt kan ikke på nogen
måde kan være af ham
af noget andet menneske,
for mit liv kan ene
og alone af ham og mig
selv?